

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2621010569
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2621010569.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanému V. N. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 31.03.2022, č. k. 1T/89/2021-431, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.06.2022, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

V. N., nar. XX.XX.XXXX v B.
trvale bytom: M. XXXX/XXB, B.
t.č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov,

odsudzuje

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Senica, rozsudkom zo dňa 31.03.2022, č. k. 1T/89/2021-431 uznal obžalovaného V. N. za vinného, že

obž. V. N. dňa 26.06.2021 v čase asi okolo 18.00 h v obci Q. na čerpacej stanici TAM pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával a vyhrážal sa poškodenej Z. A., že ju zabije, z čoho táto dostala strach o svoj život a zdravie a dala sa na útek domov na adresu Q. č. XXX, pričom obž. V. N. sa ju snažil dobehnúť a kričal na ňu, aby zostala stáť, lebo dostane, na čo však Z. A. nereagovala, dobehla k svojmu domu na adrese Q. č. XXX, pričom volala o pomoc, a keď otvorila vstupné uzamykateľné dvere vedúce do vnútorných priestorov domu a následne ich za sebou zatvorila, aby sa pred obžalovaným skryla, obž. V. N. uvedené dvere otvoril a bez súhlasu poškodenej vošiel do chodby predmetného rodinného domu

a keď sa pokúsil napadnúť T. M., ktorý do chodby prišiel z vnútorných priestorov domu, tento ho udrel pästou a dal mu facku, po čom obž. V. N. zostal ležať v chodbe rodinného domu až do príchodu polície, teda

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu
- neoprávnene vnikol do obydla iného, čím spáchal
- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona
- prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019 s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste ohľadne obžalovaného v rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/183/2018 zo dňa 29.11.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. Odôvodnil ho podaním zo dňa 01.05.2022 a prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 21.05.2022 nasledovne (skrátene):

2.1. Skutok sa nestal tak, ako bol popísaný v obžalobe a jeho spáchanie nebolo dostatočne preukázané. V prípade pochybností by sa malo rozhodnúť v prospech obžalovaného, čo sa v tomto prípade nestalo - stal sa presný opak.

2.2. Poškodená iba raz potvrdila, že sa jej mal vyhrážať, a to po navádzaní prokurátora. Keďže obžalovaný svoju vinu popiera, jedná sa v prípade výpovede poškodenej o tvrdenie proti jeho tvrdeniu. Napokon poškodená vo svojich následných výpovediach vyhrážanie poprela, resp. uviedla, že sa jej na pumpe nevyhrážal smrťou, ale vyhrážal sa jej zabitím, keď utekala domov. Až po upozornení prokurátora svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní opravila a potvrdila obsah svojej výpovede z prípravného konania. Poškodená celkovo na otázku, či sa jej obžalovaný vyhrážal, odpovedala 4 krát inak, preto je nevierohodná. V jej výpovedi sa vyskytlo viacero rozporov, napr. spočiatku popierala, že zneužila platobnú kartu obžalovaného a až pod ťarchou dôkazov sa k tomu priznala, skutočností, ktoré nasledovali po tom, čo sa mal obžalovaný dostať do domu, či bola na mieste útoku na obžalovaného krv, kde sa v rozhodnom čase nachádzala jej dcéra N. A..

2.3. Jeho tvrdenie, že sa poškodenej nevyhrážal, potvrdila svedkyňa F., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že komunikácia medzi nimi na pumpe prebiehala slušne, nezaregistrovala ani nadávky ani fyzický kontakt, počula len, ako obžalovaný hovoril slovami „Stoj lebo dostaneš“. Vyhrážky voči poškodenej nepotvrdila ani svedkyňa N. A. - dcéra poškodenej.

2.4. Krajský súd by mal napadnutý rozsudok zrušiť a vec postúpiť na miestny úrad Q., ktorý by mal vec prejednať ako priestupok voči spolunažívaniu.

2.5. Nezdá sa mu logické, že keď ležal na zemi a svedok R. M. ho kopal a udieral do bezvedomia, nebolo začaté trestné stíhanie voči jeho osobe. Bolo tomu tak z dôvodu, aby svedok vypovedal tendenčne, voči jeho osobe v prospech obžaloby, nakoľko prokurátor je v dôkaznej núdzi. R. M. je nevierohodný, je užívateľom omamných a psychotropných látok, ktoré kombinuje s alkoholom a v minulosti bol odsúdený za násilnú trestnú činnosť.

2.6. Poškodená a svedok R. M. boli v čase skutku ťažko pod vplyvom alkoholu a po tom, ako bol v bezvedomí, dopustili sa trestného činu, keď poškodená zneužila jeho platobnú kartu.

2.7. Medzi obžalovaným a poškodenou nešlo o blízke osoby, boli iba priatelia, nie druh a družka. Ona prespávala u neho a on u nej a dlhšiu dobu sa navštevovali. Ako môže byť otvorenie dverí u jeho známej (poškodenej) trestný čin porušovania domovej slobody?

2.8. V prípravnom konaní sa policajti dopustili viacerých pochybení, a preto na policajta podal sťažnosť podľa § 210 Trestného poriadku. Polícia pochybila, keď nevykonala obhliadku miesta činu, čím mohlo byť zistené, kde sa nachádzala krv obžalovaného, či na verande alebo v dome, nebol zaistený kamerový záznam z pumpy, nebola vykonaná dychová skúška R. M., poškodená nebola poučená podľa § 130 Trestného poriadku voči V. N., ako jej druhovi, ale bola poučená odoprieť vypovedať voči J. A. - jej bývalému manželovi, policajti nezaznamenal otázku obhajcu, ktorý sa poškodenej dotazoval, či zneužila

kartu obžalovaného, čo poškodená poprela a počas výsluchu poškodenej boli po celý čas na miestnosti pootvorené dvere, pričom na chodbe čakal svedok R. M., ktorý spomedzi dverí sledoval výsluch poškodenej, v dôsledku čoho mohol k jej výpovedi prispôbiť tú svoju.

2.9. Súd v jeho neprospech prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, hoci mohol na túto skutočnosť podľa povahy rozhodnutia neprihliadať. Rovnako bola nesprávne aplikovaná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h), nakoľko oba stíhané trestné činy nespáchal.

2.10. Prvostupňový súd odmietol prehrať DVD z výsluchu poškodenej a CD z hlavného pojednávania zo dňa 10.01.2022, kde vypovedala. Taktiež odmietol zabezpečiť zápisnicu o výsluchu poškodenej zo dňa 29.11.2021 v inej trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP-274/VYS-SE-2021 v procesnom postavení obvinenej. Prvostupňový súd odmietol vypočuť svedkov T. F. a A. M..

3. Prokurátor právo na podanie odvolania nevyužil.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 3 Trestného poriadku ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

4. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Po preskúmaní napadnutých výrokov, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, avšak z iných dôvodov ako uvádza obžalovaný.

K výroku o vine

6. Odvolací súd sa pri prieskume obžalovaným napadnutého výroku o vine, zameril na skúmanie toho, či prvostupňový súd pri hodnotení vykonaného dokazovania bral do úvahy všetky relevantné a zároveň zákonné dôkazy, resp. skutočností z nich vyplývajúce, či tieto hodnotil samostatne, ako aj v ich vzájomných súvislostiach a či pri hodnotení dôkazov použil logicky správne postupy. Pokiaľ sú všetky uvedené aspekty tvorby rozhodnutia dodržané, nemožno súdu vytknúť správnosť záveru, ku ktorému dospel a to aj v prípade, ak by odvolací súd sám vyhodnotil zistené skutočnosti iným spôsobom. Takto sa prejavuje zásada voľného hodnotenia dôkazov, vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

7. Prvostupňový súd odôvodnil napadnutý výrok plne v súlade so zákonnými požiadavkami, uvedenými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku a podrobne a zrozumiteľne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri ich hodnotení.

8. Odvolací súd nepovažuje za potrebné v tomto svojom rozhodnutí opakovať obsah svedeckých výpovedí a iných vykonaných dôkazov, keďže tak v dostatočnom rozsahu urobil prvostupňový súd. Rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu tvoria jednotu, preto nie je potrebné na tomto mieste opakovať odôvodnenie, ktoré prvostupňový súd uviedol v napadnutom rozsudku vecne správne, zrozumiteľne a v dostatočnom rozsahu.

9. Odvolací súd sa plne stotožňuje s tým, ako prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy a závery prvostupňového súdu považuje za správne. Prvostupňový súd sa riadil všetkými zásadami hodnotenia dôkazov tak, ako sú vymenované v odseku 6. tohto uznesenia.

10. Rovnako ako prvostupňový súd aj odvolací súd je toho názoru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa stal skutok, ktorý sa v obžalobe kladie obžalovanému za vinu a tento napĺňa skutkovú podstatu trestného činu - prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

11. Žiada sa len zosumarizovať, že spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania je preukázané výpoveďou priameho svedka - poškodenej Z. A.. Poškodená na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný sa jej vyhrážal zabitím. Na hlavnom pojednávaní vypovedala, že to bolo v čase, kedy utekala domov a v prípravnom konaní uviedla, že to bolo ešte na pumpe. S týmito rozdielnymi výpoveďami bola poškodená konfrontovaná priamo na hlavnom pojednávaní, keď sa jej na hlavnom pojednávaní za účelom odstránenia rozpor prečítala na návrh prokurátora časť jej výpovede z prípravného konania. Poškodená po tom uviedla, že pravdivá je jej výpoveď z prípravného konania (v tom čase si to lepšie pamätala), pričom predmetný rozpor možno pripísať odstupe času od spáchania skutku a jej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Navyiac svedkyňa N. A. potvrdila, že v čase, kedy čakali na príchod polície, jej poškodená povedala, že jej obžalovaný nadával, že je kurva a že ju zabije.

Následný opis udalostí, týkajúci sa útoku poškodenej domov a jej prenasledovania obžalovaným vyplýva zo zhodných výpovedí poškodenej, obžalovaného a svedkyne K. F., pričom obžalovaný aj svedkyňa K. F. potvrdili, že obžalovaný na poškodenú kričal „Stoj, lebo dostaneš“.

Príčinou tohto incidentu mal byť rozhovor obžalovaného a poškodenej na pumpe, pričom poškodená uviedla, že jej obžalovaný (okrem vyhrážky zabitím) začal nadávať do kuriev, chytil ju za ruku, za cop, avšak podarilo sa jej vyšmyknúť sa. Obžalovaný uviedol, že od poškodenej žiadal vrátenie peňazí a vytýkal jej, že ho nakazila pohlavnou chorobou. Poškodená síce potvrdila, že jej obžalovaný vytýkal nakazenie pohlavnou chorobou, ale to bolo dávnejšie v minulosti a nie v ten deň na pumpe.

12. Spáchanie trestného činu porušovania domovej slobody obžalovaným je preukázané výpoveďou poškodenej, ktorá uviedla, že chcela zatvoriť vchodové dvere domu, kričala o pomoc, obžalovaný sa tlačil do dverí a pokúšal sa ich otvoriť. Obžalovaný dvere vytlačil a vošiel do chodby napriek jej nesúhlasu. Na jej krik prišiel svedok T. M., ktorý obžalovaného fyzicky napadol a tento spadol. S telom svedok nemanipuloval, zavolali sanitku, ktorá obžalovaného zobrala.

Výpoveď poškodenej potvrdila ja svedkyňa N. A., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že keď počula krik, vyskočila von oknom a videla ako obžalovaný otvára dvere do ich bytu a išiel tam do chodbičky a svedok T. M. vybehol z ich izby za ním na chodbu a dal mu facku. Obžalovaný padol a čakali na príchod polície.

Obdobne svedok T. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že videl ako obžalovaný naháňa poškodenú, tá vbehla dovnútra, obžalovaný sa dovnútra dostal tiež, zahnal sa na neho a on sa bránil a asi tri krát obžalovaného udril a následne zavolali políciu a záchranku. S telom obžalovaného nemanipuloval, ten sa snažil vyplaziť von.

Svedok R. E. a svedok W. W., príslušníci Policajného zboru potvrdili, že v čase, keď prišli na miesto skutku, obžalovaný ležal vnútri v dome v chodbe.

13. K procesnej námietke obžalovaného týkajúcej sa nesprávneho poučenia poškodenej podľa § 130 Trestného poriadku pri jej výpovedi dňa 30.06.2021 je potrebné uviesť, že obžalovaná bola

preukázateľne poučená podľa § 130 Trestného poriadku (viď. č. I. XXX), pričom obžalovaný namieta samotné vyjadrenie poškodenej k tomuto zákonnému poučeniu, že toto právo nevyužíva a následne poškodená konkretizuje, že vypovedať bude aj napriek tomu, že Q. A. je jej manžel. Následne bola upovedomená o trestnej veci, v ktorej má vypovedať, pričom v tejto svojej výpovedi sa priamo vyjadruje k osobe obžalovaného V. N.. Navyiac na hlavnom pojednávaní poškodená potvrdila, že bola poučená, že môže odoprieť vypovedať voči obžalovanému V. N..

Keďže poučenie poškodenej podľa § 130 Trestného poriadku bolo orgánom činným v trestnom konaní vykonané v súlade so zákonom, nemožno považovať výsluch poškodenej zo dňa 30.06.2021 za nepoužiteľný dôkaz v tomto trestnom konaní, a to výlučne pre vyjadrenie samotnej poškodenej k tomuto poučeniu.

14. Obžalovaný následne namietal aj vierohodnosť výpovede poškodenej, a to s poukazom na rozpory v jej výpovediach. V tomto kontexte je potrebné uviesť, že pre posúdenie vierohodnosti konkrétneho svedka je potrebné zohľadniť viacero aspektov. Na jednej strane treba posúdiť, akej skutočnosti sa rozpor týka, t. j. či sa týka skutočnosti, ktorá jej v popise skutku a zakladá trestnoprávnu zodpovednosť konkrétnej osoby, alebo skutočnosť, ktorá pre ustálenie skutkového deja nemá zásadný význam a na strane druhej zohľadniť aj plynutie času a okolnosti, za ktorých svedok vnímal skutočnosti, o ktorých vypovedá.

Jediný rozpor vo výpovedi poškodenej, ktorý mal zásadný význam pre ustálenie skutku je skutočnosť, kde sa obžalovaný poškodenej vyhrážal zabitím. To, že sa jej v ten deň zabitím vyhrážal nie je v jej výpovediach sporné. Po prečítaní výpovede poškodenej z prípravného konania na hlavnom pojednávaní prvostupňový súd správne zohľadnil plynutie času, keď aj na základe vyjadrenia poškodenej na hlavnom pojednávaní ustálil, že jej pamäťová stopa bola silnejšia v prípravnom konaní, keď vypovedala len 4 dni od skutku.

Ostatné namietané rozpory sa týkajú okolností, ktorá nemajú trestnoprávnu relevanciu. Ku krvi obžalovaného sa poškodená na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyjadrila, že ju na mieste činu videla. S poukazom na zmätok, ktorý nastal (poškodená utekala, snažila sa skryť v dome, obžalovaný vytlačil dvere) je pochopiteľné, že nemohla relevantne vnímať, či svedkyňa N. A. vyskočila z okna, a kde presne sa a v akom čase nachádzala. To, že svedkyňa N. A. bola priamym svedkom, čo je podstatnou skutočnosťou pre toto trestné konanie, je preukázaná bez dôvodných pochybností.

15. Obdobné závery možno konštatovať aj o namietanej vierohodnosti svedka T. M.. To, že bol pod vplyvom alkoholu a v minulosti bol súdne trestaný, nerobí jeho osobu automaticky nevierohodnú. Navyiac v opačnom prípade by rovnaké kritérium bolo nutné použiť aj pre výpoveď obžalovaného, ktorý bol taktiež pod vplyvom alkoholu a v minulosti už bol súdne trestaný. Výpoveď svedka T. M. vykazuje znaky pravdivosti, keďže vypovedal ohľadne porušovania domovej slobody prakticky zhodne, ako poškodená a svedkyňa N. A.. Námieta obžalovaného, týkajúca sa toho, že svedok počul výpoveď poškodenej v prípravnom konaní je len domnienkou. Ak sa aj svedok nachádzal počas výsluchu poškodenej v prípravnom konaní na chodbe a dvere boli pootvorené, nemožno dospieť k záveru, že počúval jej výpoveď a zároveň prispôboval svoju výpoveď jej výpovedi. Taktiež je sporné v akej fáze výsluchu poškodenej sa mal na mieste uvádzanom obžalovaným svedok nachádzať

16. Obžalovaný sa v konaní bránil tým, že sa poškodenej zabitím nevyhrážal, a že chcel ísť k nej domov, aby tam prítomným povedal, že ho nakazila pohlavnou chorobou, čo už mal predtým na pumpe povedať svedkovi T. M.. Išiel za poškodenou a kričal na ňu „stoj lebo dostaneš“. Následne prišiel k ich domu, dvere boli zatvorené, zaklopal na ne, a keď nikto neotváral chcel odísť. Následne na neho zaútočil svedok T. M., ktorý sa mal dohodnúť s poškodenou, že mu odcudzila mobilný telefón a platobnú kartu a vťahli ho do rodinného domu.

17. Túto obranu obžalovaného odvolací súd vyhodnotil ako nevierohodnú. Nemožno sa stotožniť s tvrdením obžalovaného, že svedok T. M. a poškodená sa vopred (pred tým ako obžalovaný ležal u nich na chodbe) dohodli, že mu chcú odcuziť mobilný telefón a platobnú kartu. Bol to predsas obžalovaný, ktorý prenasledoval poškodenú do jej rodinného domu, kričal na ňu „stoj lebo dostaneš“ nikto ho tam nevlákal ani neprinútil ísť. Poškodená mu zatváraním/zatvorením dverí jednoznačne naznačila, že si neželá, aby bol v jej blízkosti, čo napokon demonštrovala aj útekem z pumpy, kde spolu boli v osobnom kontakte. To, čo sa dialo po útoku svedka T. M. na obžalovaného, nie je predmetom tohto trestného konania, rovnako ako relevancia trestného stíhania svedka T. M. za fyzický útok na obžalovaného.

18. Svedkyňa K. F. vypovedala, že na pumpe nebola svedkom toho, že by sa obžalovaný poškodenej vyhrážal, avšak táto nebola celý čas vo vnútri, nesledovala kontinuálne ako stretnutie obžalovaného a poškodenej prebieha, preto nemožno na základe jej výpovede vylúčiť, že k vyhrážaniu obžalovaného voči poškodenej prišlo. Nebol preukázaný žiadny iný relevantný motív, prečo obžalovaný poškodenú prenasledoval, dokonca tak, že si na pumpe zabudol svoj mobilný telefón a platobnú kartu a poškodená

pred ním zo strachu utekala a snažila sa schovať v rodinnom dome. Ak chcel obžalovaný, v podstate len svedkyňa N. A., oznámiť, že ho poškodená nakazila pohlavnou chorobou, mohol tak urobiť aj bez toho, aby sa snažil dostať do rodinného domu.

19. Postup orgánov činných v trestnom konaní, ktorí nezabezpečili dôkazy, na ktoré obžalovaný v bode 2.8 poukazuje, nemá za následok spochybnenie dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd môže vychádzať len z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pričom obsah dôkazov, na ktoré obžalovaný poukazuje, nie je možné ustáliť a hodnotiť ich s ostatnými vykonanými dôkazmi.

20. Prvostupňový súd správne odmietol návrh obžalovaného na vypočutie svedkov A. M. a T. F., nakoľko okolnosti trestného stíhania vedeného voči bývalému manželovi poškodenej nie sú pre túto trestnú vec relevantné. Rovnako prehratie zvukového záznamu z hlavného pojednávania a DVD z výsluchu poškodenej v prípravnom konaní možno považovať za nadbytočný dôkaz, nakoľko o hlavnom pojednávaní bola spísaná zápisnica a výsluch poškodenej z prípravného konania zo dňa 30.06.2021 bol prečítaný na odstránenie rozporov v jej výpovediach na hlavnom pojednávaní. Uvedené porovnanie výpovedí nie je dôkazom, nakoľko na rozpory vo výpovediach poškodenej obžalovaný poukázal už v konaní na súde prvého stupňa ako aj v odvolacom konaní a súd sa nimi zaoberal.

21. Výpoveď poškodenej v inom trestnom konaní a v inom procesnom postavení nemôže byť použitá ako dôkaz v tomto trestnom konaní, ktorý by sa rovnal výpovedi poškodenej v tomto trestnom konaní. Táto výpoveď by mohla mať relevanciu len v tom, že poškodená by mohla byť opätovne v tomto trestnom konaní vypočutá a dotazovaná na skutočnosti, o ktorých vypovedala rozdielne. Takýto návrh na doplnenie dokazovania však nebol žiadnou procesnou stranou prednesený.

22. Konanie obžalovaného nebolo možné vyhodnotiť ako priestupok a aplikovať tzv. materiálny korektív, nakoľko obžalovaný sa voči poškodenej najprv dopustil trestného činu nebezpečného vyhrážania, potom ju prenasledoval, zatváraním dverí pred obžalovaným dala poškodená jasne najavo, že si nepraje, aby obžalovaný vošiel do jej rodinného domu (aj keď boli v minulosti priatelia), obžalovaný napriek tomu dvere vytlačil a poškodenú ďalej ohrozoval. V tomto prípade nemožno dospieť k záveru, že závažnosť stíhaných trestných činov je nepatrná.

23. Odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností vyhodnotil odvolanie obžalovaného voči výroku o vine ako nedôvodné, vykonané dôkazy sa vyznačujú vysokým stupňom vierohodnosti a pravdivosti, v dôsledku čoho súd bez dôvodných pochybností vylúčili obranu obžalovaného, ktorý spáchanie trestnej činnosti popieral.

K výroku o treste

24. Odvolací súd sa pri preskúmaní výroku o treste na jednej strane zameril na skúmanie, či prvostupňový súd pri určení trestnej sadzby obžalovaného aplikoval správne ustanovenia Trestného zákona a či v rámci svojej úvahy uložil obžalovanému v zákonom stanovenej trestnej sadzbe primeraný trest.

25. Prvostupňový súd u obžalovaného správne zohľadnil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal dva trestné činy a zároveň priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný už bol pred spáchaním stíhaného skutku odsúdený (celkovo 12 krát). Ani odvolací súd nezistil, že by povaha predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, u ktorých sa neuplatňuje fikcia, že sa na obžalovaného hľadí ako keby nebol odsúdený, umožňovala na tieto odsúdenia prihliadnuť.

26. Prvostupňový súd však pri ukladaní trestu obžalovanému pochybil, keď mu ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona (k trestu uloženého obžalovanému Okresným súdom Senica sp. zn. 1T/183/2018) bez existencie súbehu medzi týmito trestnými činmi. Jedná sa o dovolací dôvod podľa § 371 písm. i) Trestného poriadku (nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia), na ktorý je odvolací súd povinný prihliadnuť ex offio.

27. Zo spisového materiálu Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/183/2018 odvolací súd zistil, že vo veci bol konajúcim súdom vyhlásený rozsudok dňa 29.11.2021, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania v bode 1/ prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou účasti ako pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 10.09.2017 a v bode 2/ prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa dopustil v dňoch 10.09.2017 až 11.09.2017. Z to mu bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní tri roky. Zároveň bol vo vzťahu k obžalovanému zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 22.05.2019, sp. zn. 2T/3/2019, kde bol trestný čin spáchaný dňa 17.06.2018.

28. Trestný čin, ktorý bol predmetom tohto trestného konania, bol spáchaný dňa 26.06.2021, teda až po vyhlásení rozsudku v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 2T/3/2019 dňa 22.05.2019, pričom vyhlásenie tohto rozsudku malo za následok preťaženie súbehu medzi trestným činom, ktorý je predmetom tohto trestného konania a trestnými činmi, za ktoré bol obžalovaný odsúdený v trestných veciach vedených na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 2T/3/2019 a sp. zn. 1T/183/2018. Uvedená skutočnosť jednoznačne vyplýva aj z odpisu registra trestov obžalovaného, a z tohto dôvodu mal byť obžalovanému v tomto trestnom konaní ukladaný samostatný trest. To, že rozsudok v trestnej veci Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/183/2018 bol vyhlásený až po spáchaní trestného činu, ktorý je predmetom tohto trestného konania, nič nemení na skutočnosti, že obžalovaný bol odsúdený za trestné činy, ktoré spáchal 10.09.2017 až 11.09.2017, a ktoré sú v súbehu s trestným činom, za ktorý bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Senica sp. zn. 2T/3/2019.

29. Pri výmere samostatného trestu odňatia slobody odvolací súd rešpektoval zásadu zákazu reformatio in peius, nakoľko odvolanie podal len obžalovaný vo svoj prospech. Odvolací súd tak porovnal z hľadiska uloženého trestu stav, na základe rozhodnutia prvostupňového súdu, keď tento obžalovanému uložil 16 mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody a zrušením výroku o treste rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/183/2018 obživoľ výrok o treste rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/3/2019, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Dokopy tak mal obžalovaný uložený trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov, z toho 16 mesiacov nepodmienečne (trest za spáchanie trestných činov v tejto trestnej veci a vo veci Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/183/2018) a 16 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky (Okresný súd Senica sp. zn. 2T/3/2019).

30. V prípade ukladania samostatného trestu súd obžalovanému ukladal úhrnný trest za spáchanie dvoch prečinov za použitia absorpčnej zásady uvedenej v § 41 ods. 1 Trestného zákona. Najprísnejšie trestným zo zbiehajúcich sa trestných činov je trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody až do dvoch rokov. Súd pri prevahe priťažujúcich okolností uvedených v odseku 25. tohto uznesenia aplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, v dôsledku čoho prišlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby na 8 mesiacov. Rešpektujúc zásadu zákazu reformatio in peius (nezhoršenie postavenia obžalovaného) odvolací súd mohol obžalovanému uložiť maximálne trest odňatia slobody 14 mesiacov. Odvolací súd, zohľadňujúc trestnú minulosť obžalovaného ako aj závažnosť spáchaných trestných činov, dospel k záveru, že primeraným trestom pre obžalovaného bude trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko posledný nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovaný vykonal dňa 06.08.2015 (Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/21/2012). V prípade uloženia samostatného trestu mal obžalovaný dokopy uložený trest odňatia slobody v trvaní 31 mesiacov, z tohto 13 mesiacov nepodmienečne (v tejto trestnej veci) a 18 mesiacov na skúšobnú dobu 3 roky (vo veci Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/183/2018 a sp. zn. 2T/3/2019), čo je pre obžalovaného priaznivejšie.

31. Takto uložený trest, podľa názoru odvolacieho súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

32. Z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil odvolací súd odvolanie obžalovaného ako čiastočne dôvodné, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.